

**רינה שני, הגורו מזיכרון יעקב,
מתה בהודו. האם זו**

מותה של אגדה או לידתה של אגדה

בבית המישפט רינה שני יורדת במדרגות בית-המישפט שדן אותה באשמת גידול מריחואנה. היא שני הטיפה לעישון סמים. בטענה שבעזרת שהסמים יש להשתחרר מהעבר. היא האמינה כי גידול מריחואנה הוא בחזקת קידושי-השם. מאחוריה ישי אלף, שהיה החסיד הראשון שלה ומאהבה.

עם דן איתן רינה עם הארכיטקט דן איתן, אבי בתה תמר. איתן היה נשוי לסופרת רחל איתן ואב לשני ילדים. כשפגש ברינה הוא עזב את אשתו. רינה הפכה מאוחר יותר גיבורת סיפורה של איתן שידה ושדות. למטה: שני על מדרגות בית-המישפט.

לשנות את אורחות-חיייה מן-הקצה אל-הקצה, לרבוך באמונתה כאלוהים זרים ולסחוף אחריה צעירים כה רבים? היא היתה הכוהנת הגדולה של הבודהמה התל-אביבית כשנות השישים. גברים נמשכו אליה כמו פרפרים אל האש. היא קבעה גורלות של אנשים עוד לפני שהפכה לגורו של כת אצבע-אלוהים. הגברים בחייה היו תמיד אנשים שהגשימו את עצמם: חשוכים, כעלי-עמדה, מפורסמים. גברים שרינה שני היתה רומינגטית וחשובה כחייהם. גברים סגרו לה, העריצו אותה עוד לפני שאפפה עצמה באווירה של מיסתורין, עוד לפני שהסתגרה לה בכיתה שבמגריאל, עוד לפני שהפכה ל"רייזן שיין".

היתה לה משיכה בלתי-רגילה אל הבלתי-מודע. היה לה רצון עצום לחקור את הנעלם, לחדור אל הנשמה, להתערב בגורלות ולשנות חייהם. היא היתה מתפרצת לבית ברובה, המתפנקת המתייפתי-משהו, ומחר ללדת בו מהפך. היה לה צורך לקחת גבר ולשנות אותו מן היסוד, לקעקע את אורחות-חיייו, את רפואי-מחשבתו והלך-רוחו, לסלק מחייו את כל מכריו וחבריו הוותיקים, לגרום לו לשנוא את כל מה שעשה קודם שפגש בה.

רינה שני נסעה ללונדון. היו אלו ימים של קיץ. היא הגיעה עם יענק'לה רוטבליט, פיה כמו חלום: שיערה שחור

זוהרת רינה בתקופה שבה הגיעה לתל-אביב מירושלים - זוהרת, נחשקת ומלכת הבודהמה התל-אביבית. נאהבת ונערצת ע"י גברים רבים.

היתה צריכה למות צעירה כדי להפוך אגדה. היא ירעה שלא תאריך ימים. היא אמרה זאת לא אחת. האשה בת ה-46 ניסתה לשמור על עלומיה בכל מחיר. היא היתה מוקפת אנשים צעירים, נאהבת על-ידי נערים ממש. היא היתה רוה כנער, ובשנים האחרונות לא נותר זכר לגוף הנשי, ששיגע גברים כה רבים כבודהמה התל-אביבית.

היא היתה כמו עלה נידף. רגישה מאוד, מדברת בקול חרישי, ויחר עם זאת בעלת עוצמה בלתי-רגילה. מה קרה לרינה שני? מה הביא את האשה הנחשקת, המשוררת הכישרונית, האם האוהבת, להפוך לגורו,

אלו היתה לה הכריזה, היתה ריינה שני בוחרת לעצמה מוות מסוג אחר. רמאתי יותר. אפילו מוות כתוצאה מעודף-סמים היה עדיף בעיניה מאשר מוות ממחלה.

רינה שני סלדה ממחלות, ובימיה האחרונים ככפר הקטן והעני כוגרייה, שעל אחד מיובלי הגאגנס, היתה מוקפת בחולי, בעוני ובדיכאון.

רינה הגיעה לבוגרייה כשנמלטה מציריח-מכשפות האכזרי שרף אותה בארץ, כעיקבות התאבדותו של אחד מחסידיה. היא ברחת להודו, שם, אנונימית ובלתי-ידועה, חשבה לחיות את חייה בקרב מאמיניה, בקשט ובשלווה.

אך גם בהווה הרחוקה, ערש מולדתם של גורוס הרבה יותר רציניים והרבה יותר חשובים מרינה שני, לא באה המנוחה לאשה הסוערת, שחפפה אחריה גברים ונשים כאחד.

שם, ככפר הקטן, סבלה עוני ומחסור, וגופה החלש והדקיק לא עמד במחלת-הצהבת. מחלה שאילו חלתה בה בארץ או בכל ארץ מערבית אחרת, היתה מצליחה להתלים ממנה בקלות.

לשנות את הגברים

רינה שני הפכה מרגע מותה לעוד סיפור במיתולוגיה הישראלית. היא